

2016 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys byloje Italija/Komisija**(Byla T-147/16)**

(2016/C 191/55)

Proceso kalba: italų

ŠalysIeškovė: Italijos Respublika, atstovaujama *avvocato dello Stato* S. Fiorentino ir G. Palmieri

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimą Nr. C (2016) 366 *final*, praneštas 2016 m. sausio 29 d., kuriuo Komisija, vykdydama 2011 m. lapkričio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-496/09, įpareigojo Italijos Respubliką sumokėti 5 382 000 EUR ir 2 106 000 EUR sumas kaip baudą už vėlavimą atitinkamai už trečią ir ketvirtą ketvirtį po to, kai buvo paskelbtas Teisingumo Teismo sprendimas;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, susijusiu su 1999 m. kovo 22 d. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio pažeidimu, klaidingu 2004 m. balandžio 21 d. Reglamento (EB) Nr. 794/2004 11 straipsnio taikymu ir proporcingumo principo pažeidimu.

- Šiuo klausimu nurodoma, kad ginčijamu sprendimu sumoms, kurias įmonės turi sumokėti grąžindamos valstybės pagalbą, įpareigojama taikyti sudėtingas palūkanas, kaip numatyta Reglamento Nr. 794/2004 11 straipsnyje. Italijos vyriausybė kritikuoja tai ir nurodo, kad net ir atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką tokia palūkanų apskaičiavimo tvarka negali būti taikoma iki Reglamento Nr. 794/2004 įsigaliojimo priimtiems sprendimams dėl valstybės pagalbos susigrąžinimo ir juo labiau sprendimams, priimtiems iki 2003 m. Komisijos pranešimo apie palūkanų normas, taikytinas neteisėtos pagalbos susigrąžinimo atveju, paskelbimo. Priešingai, remtis tariamu abipusiu Komisijos ir Italijos valdžios institucijų susitarimu, kaip daro Komisija ginčijamame sprendime, negalima.

2016 m. balandžio 11 d. Adrian Barnett ir Sven-Ole Mogensen pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. vasario 5 d. Tarnautojų teismo sprendimo byloje F-56/15 Barnett ir Mogensen/Komisija**(Byla T-148/16 P)**

(2016/C 191/56)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantai: Adrian Barnett (Roskildė, Danija), Sven-Ole Mogensen (Helerupas, Danija), atstovaujami advokatų S. Orlandi ir T. Martin

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Reikalavimai

Apeliantai Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti Tarnautojų teismo sprendimą byloje F-56/15, *Barnett ir Mogensen/Komisija*;

priimant naują sprendimą nuspręsti:

- panaikinti 2014 m. birželio mėn. pensijos lapeliuose nustatytus sprendimus, pagal kuriuos nuo 2014 m. sausio 1 d. sumažinamas ieškovių pensijai taikomas korekcinis koeficientas;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami apeliacinį skundą apeliantai remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su teisės klaida, kurią Tarnautojų teismas padarė aiškindamas aiškias ir tikslias Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) sąlygas atsižvelgiant į tariamą „tikrąją teisės aktų leidėjo valią“, kiek tai susiję su pensijų ir darbo užmokesčių atnaujinimo mechanizmo sustabdymo 2013 ir 2014 m. taikymo sritimi. Tokiu būdu Tarnautojų teismas Tarnybos nuostatų 65 straipsnio 4 dalį ir minėtų nuostatų XI priede nustatytas įgyvendinimo taisykles išaiškino *contra legem*.
2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su Tarnautojų teismo padaryta teisės klaida, nes nebuvo įvykdytos Tarnybos nuostatų sąlygos, kad būtų galima atlikti ginčijamą tarpinį atnaujinimą, numatytą Tarnybos nuostatų XI priede, ir todėl Komisija, atlikdama šį atnaujinimą, viršijo savo įgaliojimus. Iš tiesų, skundžiamame sprendime konstatavęs, kad ankstesnis korekcinis koeficientas 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamente (ES) Nr. 1416/2013, kuriuo nuo 2013 m. liepos 1 d. patikslinami Europos Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų darbo užmokesčiui ir pensijoms taikomi korekciniai koeficientai, buvo apskaičiuotas klaidingai, Tarnautojų teismas padarė teisės klaidą, kai jis nusprendė, jog vadovaudamasi vienodo požiūrio principu Paskyrimų tarnyba galėjo atlikti ginčijamą tarpinį atnaujinimą neatsižvelgiant į neteisėtų administracinių aktų, sukuriančių panašias teises ar lengvatas, atšaukimo teoriją.

2016 m. balandžio 14 d. Ingrid Fedtke pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. vasario 5 d. Tarnautojų teismo sprendimo byloje F-107/15 Fedtke/EESRK

(Byla T-157/16 P)

(2016/C 191/57)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgija), atstovaujama advokato M.-A. Lucas

Kita proceso šalis: Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas

Reikalavimai

Apeliantė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. vasario 5 d. Tarnautojų teismo (antroji kolegija) nutartį byloje F-107/15,
- grąžinti bylą Tarnautojų teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl esmės,
- priimti teisiškai pagrįstą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su teisės klaida ir (ar) nepakankamu skundžiamos nutarties motyvavimu, nes Tarnautojų teismas šios nutarties 19–21 ir 25 punktuose nusprendė, kad tiek padavus prašymą peržiūrėti laiku neužginčytą sprendimą, tiek padavus prašymą, kuriuo netiesiogiai ginčijamas toks sprendimas, faktinės aplinkybės, kuria grindžiamas toks prašymas, naujumas reikalauja, kad tuo metu, kai priimamas galutiniu tapęs sprendimas apie ją nežinotų ir negalėtų žinoti nei ieškovė, nei administracija, ir šį principą taikė šios nutarties 27–32 punktuose, nors iš teismo praktikos matyti, jog nereikalaujama, kad faktinė aplinkybė, kuria remiamasi, būtų nežinoma, kai paduodamas prašymas peržiūrėti sprendimą.